

næste folketingsvalg. Det kan være, det er den nuværende regering, der fortsætter. Men under alle omstændigheder kommer der regeringer efter denne, og der vil formentligt komme nye regeringer, som skal fastsætte nye retningslinjer. Derfor mener jeg, at det bedste bud, vi har på grænsedragning, faktisk findes i Nordskov Nielsens rapport. Og det mener jeg helt ærligt. Men hvis det er Folketingets agt her at bekræfte de tolkninger, der står i Nordskov Nielsens rapport, så er det fint for mig.

Så vil jeg sige til hr. Frank Dahlgaard: Jeg har ikke hørt om nogen påviste usandheder i pjecen med Lise Nørgaard på forsiden.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Jeg har meget respekt for Folketinget. Jeg mener også, at man skal bruge pengene til det, pengene er bevilget til. Sådan er reglerne faktisk i dette land. Og når Folketinget har været så dristige at afsætte midler til ministerier, som de skal bruge i forbindelse med en folkeafstemningskampagne, så er det altså også de pågældende ministeriers pligt at bruge de penge til det, de er afsat til. Jeg ved godt, at Dansk Folkeparti ikke stemte for de penge. Det tror jeg ikke de gjorde, men det var faktisk det, Folketingets flertal gjorde.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg er noget overrasket, måske oven i købet også en anelse skuffet over den sådan – tillad mig udtrykket – noget nonchalante holdning, jeg synes, Det Radikale Venstres ordfører giver udtryk for i sin ordførertale.

Jeg må forstå, at Det Radikale Venstre ikke finder, at der er sket noget skred sådan de seneste 10 år, og jeg må også forstå, at Det Radikale Venstre ikke finder, at der er brug for nogen som helst form for præcisering af de spilleregler eller retningslinjer, der er imellem ministre og administrationen. Det får mig til at konkludere, at Det Radikale Venstres rolle som folkestyrets vogter jo på sin vis må være udspillet.

Men så til mit spørgsmål, som egentlig går på, om ikke fru Elisabeth Arnold kan se, at det er en styrke at lade regeringen udarbejde en præcisering af de her retningslinjer. At kalde det en blankocheck synes jeg simpelt hen er foragt for regeringens egen rolle i denne her sammenhæng. Og når fru Elisabeth Arnold fremhæver DJØF-rapporten, så må jeg bede fru Elisabeth Arnold forholde sig til, om ikke der er forskel på en DJØF-rapport og så på nogle retningslinjer,

som bliver udarbejdet af regeringen til Folketinget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hvis jeg nu sagde: »Det Radikale Venstre er en samling mennesker, der er nogle herinde i Folketinget«, er det så sandheden? Ja, det er det. Der er ikke noget forkert i det. Men det er da en meget ufuldstændig beskrivelse. Der kan siges meget mere.

Det er nøjagtigt det samme, der gælder for denne her pjeces. Der er ikke nogle direkte forkerte ting, men den er så ensidig, at det ikke er noget, embedsmænd og et ministerium skal lægge ryg til eller navn til. Det må fru Elisabeth Arnold da være enig med mig i.

Og når man et sted i pjecen siger, at dronning Margrethe er på forsiden af den danske euro-mønt, er det jo tendentiøst.

Det kunne lige så godt være på bagsiden. Hun er på den ene side. Men man siger forsiden. Og det er igen, fordi man går ud i noget politisk og noget agitation, og det er bedre, at den danske dronning er på forsiden end på bagsiden. Hun er på den ene side. Det er virkeligheden omkring det her.

Så man kan sige sandheden, men ikke hele sandheden, og dermed give et fordrejet billede. Det er jo det, denne her pjeces gør. Sådan noget kan vi lave i partierne, sådan noget skal ministerierne ikke rodes ind i.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Elisabeth Arnold gør meget ud af, at Folketinget har bevilget nogle penge, og så skal ministerierne selvfølgelig anvende de penge. Ja, men ministerierne skal – selv om Dansk Folkeparti stemte imod, ja – anvende de penge til oplysningskampagner og ikke til propaganda for deres politiske synspunkt. Der er jo en hårfin grænse. Og der er også en forskel på det, regeringen har udgivet, det skal da også være sagt. Jeg synes, der er mange ting i »ØMU'ens ABC« her, udgivet af Økonomiministeriet, som kan betragtes som oplysninger, man kan bruge den som opslagsværk og finde nogle rent faktuelle oplysninger.

Men når vi så går over i de pjecer fra Udenrigsministeriet, jeg nævnte før, eller »Danmark og euroen«, udgivet af Økonomiministeriet i år 2000, som handler om, hvorfor vi skal sige ja, så går man over i den egentlige valgkamp, i den